

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Aamuseurat klo 8.30
Reija Jarkkola

Olen etuoikeutettu, kun saan olla tässä, viettämässä herättäjäjuhlia lapsuuteni rakkaissa maisemissa. Olen etuoikeutettu, kun saan elää rauhan keskellä, samassa maassa oman perheeni kanssa. Olen etuoikeutettu, kun minun ei tarvitse pelätä. Olen etuoikeutettu, kun minulla on ääni, kun voin puhua ja kun minua kuullaan.

Yhteiskuntamme näyttäytyy hyvin erilaisena eri ihmisille yhteiskunnallisesta asemasta, koulutustasosta, varallisuudesta, etnisestä taustasta, sukupuolesta ja monesta muusta seikasta riippuen. Yhteiskuntamme rakenteet suosivat tietynlaista ihmisyyttä samalla sortaan toisenlaisia. Aikamme henki tukee illuusiota siitä, että menestyminen on jokaisen omaa ansiota ja toisaalta osattomuus johtuu siitä, että ei ole tehnyt tarpeeksi töitä oman elämänsä eteen. Valinnanvapaudesta, erillisyyden ihanteesta ja oman elämän herruudesta puhuminen tyypistävät erilaiset ihmiskohtalot henkilökohtaisten valintojen summiksi, vaikka totuus on, että jo syntymässä toiselle jaetaan huomattavasti paremmat kortit kuin toiselle.

Jos on onnekas, ja sopii yhteiskunnan asettamiin muotteihin ja yhteiskuntajärjestelmämme enemmänkin edesauttaa kuin hidastaa elämässä pärjäämistä, voi olla vaikeaa tunnistaa epäoikeudenmukaisia käytäntöjä, joista osa ihmisistä joutuu kärsimään arjessaan päivittäin. Tiedostamattomat etuoikeudet voivat näin tulla aidon solidaarisuuden esteeksi, sillä mikäli yhteiskunnallisia epäkohtia ei näe, ei todennäköisesti myöskään koe tarvetta niiden korjaamiselle. Oman etuoikeutetun aseman tunnustaminen vaatii sen, että elämässä hyvin pärjänneet ihmiset tunnustavat samalla, ettei oma asema ole ainoastaan omien tekojen ja henkilökohtaisten valintojen summa, vaan menestys on suurelta osin yhteiskunnan odotuksiin sopivien lähtökohtien ja ominaisuuksien ansiota. Jotta on mahdollista kohdata vähempiosainen ihminen empaattisesti, on osattava tarkastella omaa asemaansa ja saavutuksiaan kriittisesti. Ihmisten epätasa-arvoisesta kohtelusta ja sortavista rakenteista voi tulla tietoisesti ja samalla aktivoitua ajamaan vähempiosaisen aseman parantamista.

Marginaaliin ajettujen ihmisten oikeuksien ajamisen ei kuitenkaan tule tapahtua ylhäältä päin ohjaten ja neuvoen, vaan rinnalla kulkien, pieneksi kasvaen. On tärkeää, että jokainen yksilö tunnustetaan oman elämänsä parhaimpana asiantuntijana. Empatia on nöyryymistä oman rajallisuutensa ja ymmärtämättömyytensä edessä: sen myöntämistä, ettei voi ikinä täysin tietää miltä toisesta tuntuu, mutta voi ja haluaa silti kuulla hänen tarinansa.

Teen töitä kirkon diakoniatyössä ja saan päivittäin oppia ihmisiltä, kuinka eri lailla yhteiskuntamme kohtelee asukkaitaan heidän elämäntilanteestaan tai ominaisuuksistaan riippuen. Minkälaista on elää, jos ei näe. Minkälaista on asua tässä maassa, jos ei näytä samalta kuin valtaväestö. Minkälaista elää yhteisössä, jossa edelleen tuomitaan sen perusteella, ketä rakastaa. Millaista on elää pelossa joka ikisenä päivänä. Millaista on olla vähävarainen ja kokea siitä syyllisyyttä. Nuo kohtaamiset ovat oppitunteja: oppitunteja

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

paisi ihmisyyden moninaisuudesta, myös omasta etuoikeutetusta asemastani. Kohtaamisista huolimatta en voi ikinä täysin ymmärtää, mutta voin parhaani mukaan pyrkiä tekemään oman osuuteni sen suhteen, että vähemmistöjä sortavat käytännöt tunnistettaisiin ja niiden muuttamiseen kohdistettaisiin poliittista painetta.

Törmään usein vaatimukseen, että kirkon tulisi pysyä pois politiikasta. Mutta minun kirkkoni on yhteiskunnallisesti aktiivinen, se tulee lähelle ihmistä ja siten myös ottaa kantaa poliittisiin kysymyksiin. Kyse ei toki ole siitä, että kirkon tulisi osallistua puoluepolitiikkaan, vaan siitä, että kirkko asettuu inhimillisyyden ja solidaarisuuden riveihin epäoikeudenmukaisuutta ja julmuutta vastaan. Jos kirkko irtisanoutuu täysin elämänpoliittisesta toiminnasta, irtisanoutuu se samalla ihmisten arjesta ja etenkin vähempiosaisten kamppailuista yhteiskunnassa. Poliittisten kysymysten tuominen hengellisten rinnalle ei tarkoita evankeliumin sanoman unohtamista, vaan sen tekemistä eläväksi ja uudistamista vastaamaan tämän päivän yhteiskuntaa ja tämän päivän ihmisten elämää. Kirkon on oltava vahvasti ja näkyvästi heikoimpien puolella ja koska vähempiosaisten sorto tapahtuu pitkälti poliittisissa rakenteissa ja päätöksissä, on ihmisistä kiinnostuneen kirkon toimittava myös niissä. Me, kristillinen yhteisö, emme voi piiloutua hengellisen retoriikan taakse, vaan meidän on osoitettava selkeästi tukemme aikamme sorretuille ja antaa ääni niille, jotka on väkivalloin vaiennettu.

Minä olen etuoikeutettu, kun minulla on ääni, kun pystyn puhumaan ja kun minua kuullaan.